

LA VIDA CULTURAL

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

La 77 festa de la poesia es celebrà diumenge amb gran brillantor al Palau de la Música Catalana

Tradicionalment el primer diumenge de maig és la diada assenyalada per a la celebració de la Festa dels Jocs Florals. Una vegada cada any, Catalunya, fent coincidir la festa amb la vinguda de la primavera, homenatja públicament la seva poesia. Els Jocs Florals, a desgrat d'haver ja acomplert la seva funció d'altre temps, estrictament patriòtica, perduren avui moguts per la força de la tradició.

Abans d'ahir, primer diumenge de maig, doncs, el Palau de la Música Catalana, aplegava la mateixa gernació, àvida d'escoltar els poetes, que ha anat aplegant a través dels anys. S'anava a celebrar la Festa de 1935, setanta-setena de la restauració dels Jocs.

L'ASPECTE DEL PALAU

El Palau va omplir-se de gom a gom, molt abans de l'hora anunciada per a començar la festa.

Poc després de les tres de la tarda, al Palau de la Música no hi cabia ni una ànima més. L'estrada estava adornada amb flors i el setial destinat a la Reina, voltat d'amples domossos amb la bandera catalana. Per tota la sala s'estenia un bullici impacient, que no va apagar-se fins que no va aparèixer la comitiva presidencial. Eren prop de les quatre.

Obrien la marxa dos macers de la Generalitat i municipals de gal·la. Formaven, després la comitiva, l'alcalde de Barcelona senyor Pic i Pon i els consellers senyors Huguet, Sedó, Duran i Ventosa i Escales, el senyor Josep M. Pi i Sunyer, secretari de l'Ajuntament, el rector de la Universitat senyor Josep Mur, Representant del Bisbe doctor Carles Cardó, Representants de l'Acadèmia de Bones Lletres el senyor Masriera per la de Ciències i Arts Santiago Gubern pel Tribunal de Cassació, Coll i Rodés pel Col·legi d'Advocats, Terrades per l'Acadèmia de Medicina, Renart pel Círcol Artístic de Sant Lluç, Casades i Gramatxes pel Centre Excursionista de Catalunya, doctor Fornells pel Casal del Metge, Miquel i Planes per l'Acadèmia Espanyola, Consistori dels Jocs Florals, Cos d'Adjunts i d'altres il·lustres personalitats.

S'OBRE L'ACTE DISCURS DEL PRESIDENT I MEMORIA

El senyor Pic i Pon, des de la presidència, obrí la Festa.

Seguidament, el senyor Puig i Cadafalc, entre xardorosos aplaudiments llegí el seu admirable discurs de President del Consistori, del qual donem una recensió més avall.

La secretària, senyoreta Maria Luz Morales, llegí la memòria. Féu una breu exposició de la tasca del Jurat, no pas massa planera i féu uns breus comentaris als treballs premiats, remarcant, amb un agut sentit crític, les qualitats de cadascun. Dedicà un record als catalans il·lustres finats des dels dar-

Jospe Puig i Cadafalc
President del Consistori

El poeta guanyador de la Flor Natural, Salvador Perarnau, acompanyat de la reina de la festa, entrant a la sala del Palau de la Música Catalana.—(Foto Puig Ferran)

ters Jocs. En acabar fou molt aplaudida per la concurrència.

LA FLOR NATURAL I LA REINA

Seguidament es desclouren les pliques que contenen els noms dels guanyadors. Desclosa la de la flor natural, correspongué al distingit poeta senyor Salvador Perarnau. El poeta premiat pujà a cercar el ram del premi, entre els xardorosos aplaudiments de la concurrència.

Tot seguit, acompanyat d'una comissió formada pels senyors Fel·lix Escales, Josep M. Pi i Sunyer, Joan Arús i els caps de cerimonial senyors Ribé i Rubí, el poeta anà a cercar la Reina de la Festa, que aparegué poc després, del seu braç, entre els aplaudiments dels assistents.

Un núvol de fotògrafs impressionaren les primeres plaques.

La Reina — senyora Coll de Perarnau — seguí al setial d'honor, i el President del Consistori, senyor Puig i Cadafalc, va proclamar-la Reina de la Festa dels Jocs Florals de 1935, essent aplaudida entusiàsticament.

Salvador Perarnau, un cop fet el silenci, llegí la poesia distingida amb el primer premi, poesia que porta per títol: «Mimosa, flor de febrer», que els nostres lectors trobaran, a part, en aquesta mateixa ressenya. Acabada la lectura, del poema, que fou molt aplaudit, la secretària senyoreta Maria Luz Morales, desclougué les pliques dels accessits, dels quals resultà guanyador el poeta Felip Graugés i Camprodon. El poeta passà a recollir la distinció de mans de la Reina.

ELS ALTRES PREMIS ORDINARIS

Es desclougué la plica d'«Altars vora el camí», poesia guanyadora de l'Englantina. En fou també guanyador Felip Graugés, qui passà a llegir-la tot seguit. L'Englantina — que els nostres lectors trobaran igualment al final d'aquesta ressenya — és un recull de poesies líriques, sobre temes del Montseny, que aconseguiren emocionar tot seguit per la seva delicadesa i frescor. Acabada la lectura, la secretària llegí el nom del poeta guanyador del primer accessit que resultà ésser mossèn Pere Verdagué.

El Guanyador de la Viola d'Or i d'Argent fou mossèn Camil Geis, per la seva poesia «El meu Divendres Sant». L'autor va llegir-la i va saber donar encara més de relleu al bell poema. Guanyàren accessits els poetes J. Colom i Ferrà, mallorquí, i Jaume Vila.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Fou guanyador del premi extraordinari Guillem Colom, de Mallorca, que va venir a recollir-lo personalment de mans de la Reina

de la Festa. Mossèn Anton Navarro va guanyar el premi Dolors Monserdà amb la seva poesia «La fira dels pessebres», poema que fou llegit pel poeta Joan Maria Guasch. El Premi Concepció Rabell va guanyar-lo el llibre admirable de Maria Manent: «L'ombra» i la copa artística el nostre amic Tomàs Roig i Llop amb la seva prosa «Els records que m'enduriem». Va declarar-se desert el Premi Francesc Cambó per a teatre històric.

El premi Fastenrath fou atorgat al llibre «Aqueixa Barcelona», de Joaquim de Nadal.

Acabat el relat del veredict i recollits pels poetes i prosistes els premis corresponents, el senyor Joan Amade, catedràtic de la Universitat de Montpeller, Adjunt forà, llegí el discurs de gràcies, ple de fervor patriòtic, que fou llargament ovacionat. Seguidament l'Alcalde donà per acabada la Festa.

DESPRES DE LA FESTA

Acabada la Festa, la Reina, amb l'alcalde de Barcelona i el poeta premiat, anaren a la Mercè a deixar el ram, segons tradició. Enguany, però, el poeta premiat, ofrenà la meitat del pomell a la Verge patrona de Barcelona i l'altra meitat fou deixada damunt la tomba de Francesc Macià.

Sopar dels Jocs

A l'Hotel Ritz es celebrà, a les nou de la nit, el sopar dels Jocs Florals. Hi assistiren una cinquantena de comensals, sota la presidència del poeta premiat i la Reina i dels membres del Jurat. Entre els altres assistents recordem: senyora de Puig i Cadafalc; M. Verdagué, Escales, Amade, J. M. Guasch i senyora, F. Matheu, Cabot, Srta. Morales, Roig i Llop i senyora, Parramon, Cases Carbó, Boada, Arús, Mn. Navarro, Domènec, de Fuentes, Graugés, Colom, Miquel, Puget, Costa i Déu, Janés, Mn. Camil Geis, Palazón, Serrat, Cases Homs, Bertran i Oriola, etc.

El sopar, molt ben servit, transcorregué animadíssim. A l'hora dels postres, els poetes i autors premiats, així com molts dels assistents, llegiren composicions originals, premiades o inèdites. En un ambient de poesia i d'amistat s'arribà a vora de mitja nit, que es donà l'acte per acabat.

FLOR NATURAL

Mimosa, flor de febrer

(Groc fi d'or vell)

Mimosa, flor de febrer, borrisol d'or de casulla, que arribes quan l'ametller silenciosament s'esfulla.

Mimosa, flor de febrer, d'un groc de noia malalta, que saps que el bon temps que ve no t'ha de besar la falda.

Tu que tens el goig intern que et puja per dins la soca i el llavi fi de l'hivern per tes branques l'esbadoca.

Tu que mires el voltant i, perquè no et trobis sola, contemples com va esclatant alguna que altra viola.

Mimosa, tu que presums d'haver estat la flor primera i d'aguantà enlaire els llums que encengué la Candelera.

Tu que en les nits hivernals t'estires i et desdelites per havé els estels més alts, que se't tornen flors petites.

I, a voltes, has somniat, voltada de boires blanques, que portes la immensitat pengim penjam per les branques.

Estarrufa un poc el cor tu que ets flor estarrufada, dient que l'hivern s'ha mort amb la darrera gebrada.

I digue'ns que eh bes del sol que les branques t'estremia se t'ha tornat borrisol florit de tanta alegria.

Mimosa, finor de gel i besada tebiona d'un sol de color de mel que les branques t'acarona.

Encomana'ns la finor de la teva polidesa tu que, essent flor de fredor, ets caliu i flama encesa.

Mimosa, flor de febrer, que veus amb l'ànima eixuta sota la flor d'ametller una ametlla diminuta.

I et marceixes poc a poc en veure que el març s'acosta i se't fon el color groc eom es fon l'or de la posta.

Mimosa, flor de febrer, que tens tan curta la vida que, en pensà en el mes que ve, t'esfulles esporuguida.

Si ens esfullessis del cor l'hivern de gebr i boirina, d'entre les flors del record, fóres la flor més divina.
Salvador PERARNAU.

ENGLANTINA D'OR

(fragments)

Altars vora el camí

(De la terra)

EL SANT CRIST DEL PEDRÓ

Ben sol i vern, com una flor sal-
[vatge],
el temps us ha deixat vora el camí.
Crist camperol, la vostra tosca
[imatge]
de tan martiritzada fa sofrir.

Dintre la capelleta solitària
del vell Pedró, que d'eura s'ha
[vestit],
dalt d'aquests cims escolteu la
[pregària]
dels ecos que hi ressonen dia i nit.

Dels torbs de les neus de la mun-
[tanya]
l'esquerpa ferotgia us escomet.
i mai cap llamp no ha forçat
l'entranya
del vostre Cos, acostumat al fred.

Un turonell us fa d'aspre Calvari;
us heu fet vell, guaitant la im-
[mensitat];
el líquen us brodava un fi sudari
per a vestir la santa nuditat.

Es vostre altar tota la serralada;
teniu per gran retauale tot el camp;
a l'hora que perleja la rosada,
cada herba com un ciri encén el
[flam].

Sóu perfumat de flaires camperoles
que vénen a endolcir vostre dolor;
l'aire de març us du poms de violes
el foc d'estiu els clavells de pastor.

I com un vol de campanes gemades,
sovint sentiu l'alegre repicar
de l'esquellieg sonor de les ramades
que vénen a prop vostre a pasturar.

MARE DE DEU DE LA TOSCA

Mare de Déu de la Tosca,
us esteu dintre l'altar
de vostra capella fosca
entre pins i bardissos.

El soroll d'una cascada
anima el recó desert,
la vostra vall circumdada
de grenys de roca i de verd.

Us abriga un flotó d'albes,
amb tremolors de cristall;
us xiulen Santes i Salves
els merlots del xaragall.

Quan el vostre altar fulgura
de la posta que somriu,
de fora estant s'afigura
el dolç posat que teniu.

Us brillen la cabellera
i la seda del vestit;

Felip Graugés
Guanyador de l'Englantina